

Bilag 4.

De samvirkende danske
Lejerforeninger.

København, den 10. April 1934.

Til Folketingsudvalget vedrørende Huslejeloven.

De samvirkende danske Lejerforeninger ser i det foreliggende Lovforslag et Fremskridt, om end kun et lille, og hilser det derfor med Glæde som et første Skridt i den rigtige Retning efter lange Tidens fortsat Tilbagegang.

Den Behandling, Huslejelovene har faaet i de senere Aar, har været præget af den urigtige Opfattelse, at Lejelovgivning er et Krigsbarn, mens den i Virkeligheden intet har at gøre med Krigstidens Indskrænkninger. Den maatte tværtimod komme før eller senere — den Dag, da man indsaa, at lovfæstet Orden ogsaa paa dette Omraade maa foretrækkes for lovløs Uorden, for det saakaldte „Kræfternes frie Spil“, der altid kun bliver den stærkestes Kræfters frie Spil.

For Provinsens Vedkommende har det i de senere Aar været saaledes, at alt, hvad der var blevet tilbage, var Aagerparagrafferne, som imidlertid for det første kun var et yderst svagt Værn for Lejerne og for det andet havde den mærkelige Egen-skab, at de vel forbød at drive Aager i gamle Ejendomme, men tillod det i nye — noget lignende, som om man vilde forbyde at tage Aagerrenter af et Laan, naar det blev udbetalt i gamle Pengesedler, men ikke hvis det blev udbetalt i nye. I denne Henseende er Forslaget et Fremskridt, som haabelig bliver gennemført.

Et andet Fremskridt danner § 4, idet den slaar fast, at der dog er noget, der hedder en Lejers Ret til at faa en Lejlighed bragt i Orden før Tiltrædelsen, uden at det skal være ham selv, der skal sørge for Istandsættelsen og betale den. Paa den anden Side savner vi en Bestemmelse om, at en Lejer, der senere under Lejemaalet har bragt større Ofre for at bringe Lejligheden i sin Stand, har Krav paa Uopsigelighed i en vis Tid.

Vi tillader os at paapege en Uklarhed i Lovforslagets Affattelse. Bemærkningerne til § 9 tyder paa, at denne Paragraf kun gælder for de fire Hovedstadskommuner, og herpaa tyder ogsaa § 6's Overskrift, der ikke ændres ved nogen senere Overskrift. Paa den anden Side hedder det i Bemærkningerne til § 11, at den skal udvide Stempel-friheden til ogsaa at gælde for Storkøbenhavn, hvad der tyder paa, at denne Paragraf fremdeles skal gælde ogsaa uden for Hovedstaden, og det modsatte vilde ogsaa være ganske urimeligt. Men hvorfor skal ikke ogsaa de to foregaaende Paragraffer gælde uden for København?

Og hvorfor i det hele taget have Særregler, der kun gælder for København og derved stiller Provinsens Lejere, der vel maa have samme Krav paa at blive værnet mod Ubilligheder som Hovedstadens, ringere end disse? Herved finder alle Provinsens Lejere sig tilsidesat, og naar de Gang paa Gang har maattet se paa, at de er blevet skudt til Side til Fordel for de københavnske Lejere, har det vakt en Bitterhed iblandt dem, som kun kan fjernes ved, at de denne Gang eller ved næste givne Lejlighed stilles lige med Københavnerne.

Vi tør jo ikke vente, at der nu vil blive stillet Ændringsforslag i denne Retning, men vi beder om, at Forslaget i det mindste ikke maa blive svækket, og vi har hilst Indenrigsministerens Budskab om Nedsættelse af et Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet om en varig Boliglov med stor Glæde. Derfor haaber vi ogsaa, at det lille Skridt hen imod ordnede Tilstande, som det foreliggende Lovforslag frembyder, virkelig maa blive taget, og vi beder om det ærede Udvalgs Hjælp til, at dette maa ske.

V. Porsdal,
Formand.